

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. november 24. napján megtartott fellebbezési tanácsülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt és társa ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2020. június 30. napján kihirdetett *I.B.44/2020/42.* számú ítéletét

*megváltoztatja:*

A II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát *5 (öt) évre súlyosítja.*

Megállapítja, hogy II. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy a II. r. vádlott által fizetendő büntügyi költség összege helyesen 470.853,- (négy százhetvenezer-nyolcszázötvenhárom) forint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

- [1] Az elsőfokú bíróság II. r. vádlottat - beismerő nyilatkozatának elfogadása alapján - bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 3 év 4 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, valamint azt, hogy II. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés fele részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította II. r. vádlott által őrizetben, valamint büntügyi felügyeletben töltött időt. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, illetve büntügyi költség megfizetéséről.
- [2] A törvényszék ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést II. r. vádlott terhére súlyosítás érdekében, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a büntetés kétharmad részét követő napban történő megállapítása érdekében.
- [3] A fellebbviteli főügyészség a Bf.36/2020/20. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést akként pontosította, hogy a II. r. vádlott kereskedői típusú magatartásával összefüggésben írtakat mellőzte. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság

által kihirdetett - azaz a kihirdetése során felolvasott - ítéleti rendelkező rész és az írásba foglalt határozatnak a rendelkező része a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontja tekintetében eltér egymástól. Hivatkozva a 61/2008. BK véleményben foglaltakra kifejtette, hogy amennyiben a kihirdetés során felolvasott rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat szerinti rendelkező rész eltér egymástól, a kihirdetett rendelkező rész az irányadó.

- [4] A fellebbviteli főügyészség a büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor indokolatlanul alkalmazta a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt enyhítő rendelkezést. Álláspontja szerint az ily módon kiszabott, és a büntetési tételkeret alsó határát el nem érő tartamú szabadságvesztés nem áll arányban II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény jelentős tárgyi súlyával, a személyében rejlő társadalomra veszélyességgel és a bűnösségi körülményekkel. Ennek okán véleménye szerint a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása is indokolt. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítására, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a büntetés kétharmad részét követő napban történő megállapítására tett indítványt az ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása mellett.
- [5] II. r. vádlott védője a főügyészségi átiratra tett észrevételében csatlakozott a fellebbviteli főügyészség azon észrevételéhez, miszerint a kihirdetett és az írásba foglalt határozat rendelkező része eltérő megállapítást tartalmaz a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása vonatkozásában. Ezért álláspontja szerint szükséges az írásba foglalt határozat rendelkező részének javítása. Egyebekben vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tartama enyhének minősülne. Ennek kapcsán kifejtette, hogy a törvényszék helyesen járt el, amikor II. r. vádlott rendkívül rossz egészségügyi állapotát, a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, valamint a hatósággal történő együttműködését nyomatékosan vette figyelembe enyhítő körülményként a büntetés kiszabása során. Nem értett egyet az ügyészség azon álláspontjával, amely szerint az elsőfokú bíróság határozata törvénysértően enyhe rendelkezést tartalmaz, ugyanis az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte II. r. vádlott vonatkozásában a nagy számú nyomatékos enyhítő körülményt, továbbá azt, hogy védence a kábítószer kereskedelem büntettét nem tettesként, hanem bűnsegédként követte el, így cselekménye járulékos jellegű. Véleménye szerint helyes volt a Btk.-ban foglalt enyhítő szakasz alkalmazása, az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a büntetés fele részének letöltésében történő megállapítása. Utalt arra is, hogy az ügyészség fellebbezésében figyelmen kívül hagyta a belső arányosságot védence vádlott társához, I. r. vádlotthoz képest. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [6] A súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezés alapos.
- [7] Mivel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye, s a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a), b) és c) pontjaira figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítélet táblája a bűnösség megállapításra vonatkozó rendelkezést és a bűncselekmény minősítését. Ennek során figyelemmel volt a Be. 606. § (3) bekezdésében írt azon rendelkezésre is, amely szerint amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott

beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének van helye.

- [8] A másodfokú bíróság ezen vizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.
- [9] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok alapvető megtartásával fogadta el II. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, amely alapján a vádirati tényállással érdemét tekintve azonos ítéleti tényállást állapított meg.
- [10] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének történeti tényállásában megjelenített, a [6] és [7] bekezdéséből a hatóanyagok vonatkozásában a jelentős mennyiség százalékos kifejezésére történő utalást és a [10]-[11] bekezdést az ítélet jogi indokolásába utalta, hiszen jogkövetkezésnek nincs helye tényállásban.
- [11] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett II. r. vádlott bűnösségére, és a II. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt bár a módosított vádirattal egyezően minősítette, az az elkövetői alakzat tekintetében téves volt.
- [12] A kereskedéssel történő elkövetés ugyanis a forgalomba hozatalt is magában foglaló, de annál tágabb körű magatartás, amely a kábítószer átadásán túlmenően több résztvevő tevékenységből tevődik össze. A kereskedés folyamatos tevékenység, amely haszonszerzésre irányul és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a fogyasztóhoz. Az irányadó tényállás alapján II. r. vádlott azzal a tevékenységével, hogy a tanyáján lévő ingatlant I. r. vádlott rendelkezésére bocsátotta kábítószer termesztés céljából, valamint szükség esetén részt vett a növények gondozásában azzal a céllal, hogy azt az I. r. vádlott a későbbiekben több személy részére értékesítse. Ezért I. r. vádlott II. r. vádlottnak bérleti díjat fizetett. Mivel az értékesítés több személy részére meg is történt, továbbá a II. r. vádlott a megtermesztett kábítószer tárolásában is közreműködött, ezért részt vett a kereskedés elkövetéséhez szükséges résztvevő tevékenységekben.
- [13] A fenti tényállás alapján II. r. vádlott tevékenysége a kereskedés résztvevő tevékenysége volt. Kereskedés esetén pedig a bűnsegédi elkövetés fogalmilag kizárt, az csak tettesi (társtettesi) elkövetéssel valósítható meg, s ezért a II. r. vádlott cselekvősége társtettesi elkövetési alakzatként minősül.
- [14] Tekintettel arra, hogy a téves elkövetői magatartás korrekciója nem eredményezné II. r. vádlott felmentését, avagy az eljárás megszüntetését, ezért az ítélet tábla csupán a fentiek megállapítására szorítkozott a Be. 606. § (3) bekezdésére figyelemmel.
- [15] Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítésével kapcsolatos jogi indokolás körében a jelentős mennyiség százalékos meghatározása során elmulasztotta értékelni II. r. vádlott szám alatti tanyájában I. r. vádlott által értékesítési céllal termesztett 82 darab virágzó kendernövény mennyiségét.
- [16] A Btk. 461. § (2) bekezdése alapján ugyanis a 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb öt. A (3) bekezdés a) pontja alapján a 176-180. § alkalmazásában az (1)-(2) bekezdés szerinti kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzorosa mértékét meghaladja.
- [17] Így az ítélet tábla a jogi indokolás körébe tartozó megállapítást akként helyesbítette, hogy az eljárás során lefoglalt mindösszesen nettó 2.488,57 gramm növényi törmelék mért totál-THC tartalma, amely 181,6 gramm és a 82 darab növényegyed meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 233,3%-a.

- [18] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, bár a már hivatkozottak szerint a másodfokú bíróságnak nem volt törvényes lehetősége a téves elkövetői alakzat megváltoztatására, azonban a fellebbezés irányára figyelemmel a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést és ezzel összefüggésben a bűnösségi körülményeket felül kellett bírálnia, így az enyhítő körülmények köréből az ítéletábra mellőzte a bűnsegédi bűnrészességet. További enyhítő körülményként vette figyelembe az időmúlást, hogy II. r. vádlott sajátos nevelési igényű gyermeket gondoz, valamint azt, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határához közeli. Az ítéletábra további súlyosító körülményként értékelte a társas elkövetést.
- [19] A törvényszék által II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény 5 évtől 20 évig vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, amelynek középértéke 12 év 6 hónap. Az irányadó büntetési tételkeretre tekintettel helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztéssel érhetők el, ahogyan azt is, hogy a nagyobb számú enyhítő körülményre figyelemmel indokolt a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől a vádlott javára való jelentős eltérés. Ugyanakkor a II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára, valamint a társas elkövetésre is tekintettel az ítéletábra osztotta a fellebbezési főügyészség azon álláspontját, miszerint a törvényszék indokolatlanul alkalmazta a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt enyhítő rendelkezést. Ezért a másodfokú bíróság II. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát súlyosítva, azt a törvényi minimumban határozta meg. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet jogi indokolásából az enyhítő szakasz alkalmazására való hivatkozást mellőzte.
- [20] Helyesen járt el a törvényszék, amikor úgy ítélte meg, hogy II. r. vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, annak tartamát is arányosan állapította meg, így annak súlyosítása nem volt indokolt.
- [21] Az ítéletábra osztotta a törvényszék azon álláspontját, amely szerint a II. r. vádlott fennálló nagyszámú megbetegedésére tekintettel indokolt a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb fokozatban történő megállapítása.
- [22] Az ítéletábra - osztva a fellebbezési főügyészség álláspontját - úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés tartamának a törvényi minimumban való megállapítása, illetve az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása megfelel a nagyobb számú enyhítő körülménynek, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó további kedvezmény alkalmazását azonban nem indokolja. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. E körben megjegyzi az ítéletábra, hogy a ténylegesen kihirdetésre került ítélet rendelkező része a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának vonatkozásában az ítéleti kiadmányok ettől eltérő rendelkezést tartalmaznak, azonban a felülbírálat alapját - ahogy arra a fellebbezési főügyészség is hivatkozott - a ténylegesen kihirdetett ítélet képezte.
- [23] Észlelte továbbá az ítéletábra, hogy a törvényszék az eljárás során lefoglalt kábítószer elkobzása vonatkozásában, a jogi indokolás körében elmulasztott hivatkozni a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára, ezért azt pótolta. Helyesen rendelkezett a törvényszék II. r. vádlottól lefoglalt pénzösszeg kiadásáról és annak a bűnügyi költség megfizetésére történő visszatartásáról. Az ezzel kapcsolatos jogi indokolás azonban kiegészítésre szorult, mivel a törvényszék nem utalt arra, hogy a készpénz megszerzésének időpontja nem állapítható meg, így nem zárható ki, hogy azt II. r. vádlott a kábítószerrel kereskedést megelőző időszakban szerezte, s így nincs helye vagyoneklobzásnak.

- [24] A fentiekre tekintettel az ítélőtábla az ügyészség által bejelentett fellebbezést alaposnak találta, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint. Egyebekben azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a II. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 470.853,- forint.
- [25] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

, 2020. november 24.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.  
előadó bíró

. Halász Edina s.k.  
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.435/2020/8. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.44/2020/42. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2020. november 24.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő